

Vonnisnummer / Griffinummer 2024 / 1040
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 19 maart 2024
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket 21CO49632 Rolnummer
Notienummer parket GE66.97.686/2021

HOGER BEROEP

Op 15 april 2024 door
het vonnis, confirm. het grievenformulier.

Beklaagde, tegen

Op 16 april 2024 door het OH tegen

schel.

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent

Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDE(N) :

BRUNO
geboren te **Wachtebeke**
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te
Wachtebeke
beklaagde, vertegenwoordigd door meester
beiden advocaat te

loco meester

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning
buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk**

op het perceel gelegen te **Wachtebeke** kadastraal gekend als **Wachtebeke**
in vruchtgebruik eigendom van **Wachtebeke**
geboren op **1973** te **Wachtebeke** wonende te **Wachtebeke** en
in blote eigendom van **Wachtebeke** geboren op **1973** te **Wachtebeke**
wonende te **Wachtebeke** toebehorend aan **Wachtebeke** ingevolge een akte
dd. 16.08.1973 door notaris van **Wachtebeke** te **Wachtebeke** en ingebracht in de huwgemeenschap
bij akte van 17.07.2007 en van 24.08.2007 door notaris
te **Wachtebeke** en in blote eigendom verkregen door **Wachtebeke** bij akte van schenking
van 11.08.2021 door notaris **Wachtebeke** te **Wachtebeke**
elk voor de helft volle eigendom van **Wachtebeke** geboren op **1973**
te **Wachtebeke** en **Wachtebeke** geboren op **1973** te **Wachtebeke** beiden wonende te
verkregen bij akte van aankoop van 09.05.2016 verleden door
notaris **Wachtebeke** te **Wachtebeke**

Aansluitend aan bestaande verharding, nieuwe betonverharding met een breedte van 9m en een lengte van 30m (270 m²) te hebben aangelegd met als doel een sleufsilop op te richten

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de

omgevingsvergunning)

te _____ in de periode van 1 september 2021 tot en met 3 september 2021 (St. 66 en 73 verklaring en St. 3 vaststellingen)

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 16 oktober 2023 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te _____. Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting van 20 februari 2024.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen. Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

1. Op 3 september 2021 stelde de handhavingsambtenaar van _____ vast dat er op het terrein gelegen in _____ een nieuwe verharding in gepolierde beton met coating werd aangelegd met een oppervlakte van 9 meter breed en 30 meter lang (270 m²), dit met de bedoeling om hierop een sleufsilos te plaatsen. Dit gebeurde zonder omgevingsvergunning.

Het terrein is gelegen deels in agrarisch gebied, deels in valleigebied, en binnen de omschrijving van de 'zone voor Bulkengebied'. Voor het terrein werd laatst een vergunning verleend op 21 november 2016, namelijk voor het afbreken van twee varkensstallen, het bouwen van een melkveestal en het aanleggen van betonverharding. Ter plaatse werd vastgesteld dat er reeds meer betonverharding werd aangelegd dan oorspronkelijk vergund. Oorspronkelijk werd 151 m² vergund, maar er bleek reeds voor 570 m² betonverharding aanwezig te zijn voordat de bijkomende betonverharding voor de sleufsilos werd aangelegd. In totaal was er dus 689 m² onvergunde betonverharding aanwezig.

Beklaagde verklaarde dat hij dacht dat de oprichting van een sleufsilos binnen een straal van 50 meter van het gebouwencomplex van het landbouwbedrijf onder de vrijstelling viel van

artikel 5.5, 6° van het Vrijstellingsbesluit. Gelet op ligging in Bulkengebied is dit echter niet het geval.

Er werd op 3 september 2021 een stakingsbevel aangebracht. Het bevel tot staken werd op 20 september 2021 bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

2. Op 27 oktober 2021 werd beklagde verhoord. Hij verklaarde dat zijn vader de eigenaar was van het terrein en hij zelf de opdracht had gegeven om de werken uit te voeren. Hij was bezig met de aanvraag van een regularisatievergunning. De verkoper had hem gezegd dat er geen vergunning nodig was. Hij had hem ook niets gezegd over een meldingsplicht. Hij wist ook niet dat het daar Bulkengebied was.

3. Op 1 april 2022 werd beklagde opnieuw verhoord. Hij was van mening dat het BPA de aanleg van een sleufsiltoeliet en het vrijstellingsbesluit van toepassing is. Hij achtte een herstel aldus niet noodzakelijk. Zijn raadsman zou nog een nota aan het parket overmaken.

Op 3 mei 2022 ontving het parket een nota van de raadsman van beklagde waarin gesteld werd dat het vrijstellingsbesluit van toepassing is en er geen strijdigheid is met het bestemmingsvoorschrift van de zone voor Bulkengebied. In deze zone zijn constructies van geringe omvang bestemd voor agrarische productie wel degelijk toegestaan.

Met brief van 8 juni 2022 deelde [naam] nee aan het parket dat er niet akkoord gegaan werd met het standpunt van beklagde. Er wordt gesteld dat de uitzondering van artikel 5.8 van het BPA restrictief dient te worden toegepast en de betonverharding en sleufsilto er niet onder vallen. Artikel 5.8 BPA stelt:

"Art. 5.8 Zone voor Bulkengebied

1. Bestemming

Deze zone is bestemd voor agrarische productie.

(...)

2. Bebouwing

Op de in punt 1 bedoelde gronden mogen uitsluitend:

a) hulpgebouwen ten dienste van de agrarische produktie worden gebouwd, welke i.v.m. de agrarische bedrijfsvoering niet binnen een bouweigendom geplaatst kunnen worden, zoals de bouw van 1 klein schuilhok per eigendom in het weidegebied met een maximale oppervlakte van 25 m², lessenaarsdak met maximale nokhoogte 3.00m en in donker gekleurd materiaal (hout). Het schuilhok zal minimaal aan één zijde open zijn. Er mogen geen verharde paden naar de schuilhokken leiden.

b) andere constructies van geringe omvang worden gebouwd, ten dienste van de agrarische productie, zoals terreinafscheidingen in metaaldraad, voerbakken en waterpompen met een hoogte van maximaal 1,5m. Badkuipen en vangrails zijn niet toegestaan."

[naam] drong aan op de verwijdering van de betonverharding.

4. Met brief van 13 december 2022 leidde de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van [naam] een herstellvordering in bij het parket. De herstellvordering verkreeg een positief advies van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering. (de gemotiveerde nota van beklagde werd laattijdig ingediend bij de Hoge Raad en geweerd)

Het herstel in de vorige toestand wordt gevorderd:

- Het verwijderen van de wederrechtelijke verhardingen op het terrein en dit tot de door de vergunning van 21 november 2016 vergunde contouren van 151,50 m² achterliggend aan de melkveestal;
- Het stopzetten van het gewoonlijk gebruik van de wederrechtelijke verhardingen en gronden in het Bulkengebied (artikel 5.8 BPA) als sleufsilos voor opslag van veevoeders of andere grondstoffen voor het melkveebedrijf;
- Het verwijderen van de materialen van de verharding naar een daartoe voorzien afvoerpunt en het opslaan van de veevoeders binnen de vergunde contouren van het melkveebedrijf (artikel 4.6 BPA- zone voor landbouwbedrijven in exploitatie als hoofdberoep in bebouwing van cultuur-historische waarde).

Er wordt een hersteltermijn van 3 maanden voorgesteld en een dwangsom gevorderd van 100 euro per dag vertraging.

2. Bespreking van de schuldvraag

1. Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het plaatsen van nieuwe betonverharding zonder of in strijd met de vergunning met de bedoeling een sleufsilos op te richten in de periode van 1 september 2021 tot en met 3 september 2021.

Beklaagde verzocht om de vrijspraak. Hij stelt dat artikel 5.2 van het Vrijstellingsbesluit van toepassing is en er geen strijdigheid is met het BPA. Het BPA laat immers constructies van geringe omvang toe ten dienste van agrarische productie. Een sleufsilos zou hieronder vallen. Een sleufsilos valt immers onder het Vrijstellingsbesluit net omwille van de geringe ruimtelijke impact.

2. Voor de rechtbank is de enige tenlastelegging wel degelijk bewezen. Het staat zonder meer vast dat de geplande sleufsilos geen constructie betreft van geringe omvang, ook al is de opsomming in art. 5.8 b) van het BPA niet limitatief. De rechtbank kan hiervoor verwijzen naar het feit dat zelfs een badkuip niet is toegestaan, laat staan een sleufsilos van 270 m². Bovendien kan de rechtbank ook verwijzen naar de wel toegelaten hulpgebouwen onder a) die als de grootste toegelaten constructies in het Bulkengebied worden opgesomd. Deze hulpgebouwen mogen slechts maximaal 25 m² zijn én er mogen geen verharde paden naar leiden. De geplande sleufsilos met verhardingen tot 270 m² overschrijdt dermate de toegelaten constructies dat er niet de geringste twijfel bestaat dat deze sleufsilos in strijd is met het BPA en aldus niet valt onder het Vrijstellingsbesluit.

Een grote sleufsilos heeft in bepaalde andere gebieden weinig ruimtelijke impact, maar dit geldt niet voor deze concrete ligging in het Bulkengebied. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering wees er ook op dat het ruimtegebruik en de bouwdichtheid niet inpasbaar zijn binnen de onmiddellijke omgeving en visueel-vormelijke hinder veroorzaken die onaanvaardbaar is.

Beklaagde kan zich ook niet verschuilen achter onwetendheid. Ook in de vergunning van 2016 werd verwezen naar het BPA. Beklaagde diende zich correct te informeren alvorens met de aanleg te starten. Dat hij het in het algemeen niet nauw nam met vergunningen blijkt ook uit het feit dat er reeds heel wat onvergunde verhardingen aanwezig waren.

3. Straftoemeting

1. Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet de beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2. Beklaagde legde de regels voor een goede ruimtelijke ordening naast zich neer en legde een grote betonverharding aan met het oog op het bouwen van een sleufsilos zonder vergunning. Beklaagde dacht enkel aan zijn eigen economische belangen en veroorzaakte visuele en ruimtelijke hinder met gevolgen voor de waterhuishouding.

3. Beklaagde is 40 jaar oud en werd reeds driemaal veroordeeld wegens diefstal. Beklaagde verzocht om gelet op de omstandigheden hem de gunst van de opschorting te verlenen, ondergeschikt een straf met uitstel op te leggen. Gelet op de ernst van de feiten, het strafverleden van beklaagde en het gebrek aan herstel, is de gunst van de opschorting niet passend en niet van aard om beklaagde in de toekomst aan te zetten tot meer respect voor de regels die een goede ruimtelijke ordening beogen. Een geldboete zoals hierna bepaald is passend. De rechtbank ziet geen reden om de gunst van het uitstel te verlenen. Beklaagde werd weliswaar nog niet eerder veroordeeld voor dergelijke misdrijven, maar uit het strafdossier blijkt dat hij eerder reeds onvergonde verhardingen aanlegde.

4. Beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 24 euro.

Beklaagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 58,90 euro.

HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat er geen aanwijzing is dat de verharding voor de sleufsilos zou zijn verwijderd waardoor de herstellordering nog actueel is. Het te bevelen herstel moet bovendien steeds de volledige illegaliteit ter plaatse dekken, ook al werd die mee veroorzaakt

door stedenbouwkundige misdrijven of inbreuken die niet bij de rechter aanhangig zijn. Uit het strafdossier blijkt dat er niet alleen 270 m² betonverharding werd aangelegd met het oog op het oprichten van een sleufsilos, maar dat er ook meer dan de 151 m² vergunde verharding werd aangelegd.

De rechtbank is van oordeel dat de herstelvordering niet gesteund is op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De schade die door het bouw misdrijf is berokkend aan de goede ruimtelijke ordening, kan slechts worden opgeheven door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke en vergunde toestand. De verwijdering van de niet-vergunde verhardingen is dus noodzakelijk. Eveneens blijkt hieruit dat het betalen van een meerwaarde niet volstaat als herstelmaatregel.

Nu beklagde in het verleden talmde om tot het herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet-naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van beklagde om tot herstel over te gaan indien regularisatie niet mogelijk is. Rekening houdend met de omvang van de uit te voeren herstelwerken, voorziet de rechtbank in een hersteltermijn van 6 maanden.

De lange tijd sedert dewelke beklagde al kon overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de ruime termijn welke hem hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

De rechtbank machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer beklagde dit niet zelf binnen de gestelde termijn zou doen (art. 6.3.4, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklagde gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 66, 100 Strafwetboek;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Ten aanzien van

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging:

tot een **geldboete van 4.000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 318,66 EUR.

Herstel

Beveelt aan _____ op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundige inspecteur het **herstel in oorspronkelijke staat**, meer concreet:

- Het verwijderen van de wederrechtelijke verhardingen op het terrein en dit tot de door de vergunning van 21 november 2016 vergunde contouren van 151,50 m² achterliggend aan de melkveestal;
- Het stopzetten van het gewoonlijk gebruik van de wederrechtelijke verhardingen en gronden in het Bulkengebied (artikel 5.8 BPA) als sleufsilos voor opslag van veevoeders of andere grondstoffen voor het melkveebedrijf;
- Het verwijderen van de materialen van de verharding naar een daartoe voorzien afvoerpunt en het opslaan van de veevoeders binnen de vergunde contouren van het melkveebedrijf (artikel 4.6 BPA- zone voor landbouwbedrijven in exploitatie als hoofdberoep in bebouwing van cultuur-historische waarde).

Beveelt dat het herstel zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een **termijn van zes maanden** na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een **dwangsom van 100 euro** per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn.

Machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van _____ om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien op kosten van de veroordeelde wanneer beklagde dit niet zelf binnen de gestelde termijn zou doen (art. 6.3.4, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

Op burgerlijk gebied

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 19 maart 2024 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- _____ rechter
in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,
met bijstand van griffier